

Chiếc Xe Đạp Của Ba

Tác Giả: Hoa Diên Vĩ

Thứ Sáu, 18 Tháng 6 Năm 2010 12:55

Ba tôi làm nghề thợ gò. Lúc trẻ ở nhà tôi ở bên Phố cũ Tĩnh, sau chuyển về Phố cũ Hội (Vũng Tàu) cho gần ông bà nội. Đều cả đã năm, nhà tôi dọn ra ở riêng.

Má mở quán cơm nhỏ nhỏ bán cho mấy ông đi biển nhàn nhàn ngoài bãi. Ngày nào, má cũng hai đứa đi về gánh nước cơm và đồ ăn nhàn nhàn. Thấy ông má gánh nước đi xa, ba cứ kiên nhẫn luôn cái xe đạp sơn màu trắng mà ông cứ đi đi về về cho má.

Hình minh họa

Ba thay yên sau bằng cái yên nhôm đi ních rồi đi có thể chढ़ mà không chढ़. Cái sơn trắng hình ảnh của ba thay bằng cái sơn cũng bằng nhôm nhàn nhàn gò vuông vắn, chi u rảnh gần tởc rồi, đi cho anh em tôi ngồi trên đó.

Chiếc Xe Đạp Của Ba

Tác Giả: Hoa Diên Vĩ

Thứ Sáu, 18 Tháng 6 Năm 2010 12:55

Ngoài nhi&#m v&# chính ch&# chén bát và n&#i c&# m b&# cho má, chiếc xe ki&#m luôn vi&#c ch&# ba anh em tôi lên nhà bác ch&#i. Đ&#&#ng lên nhà bác cũng ngót ngét 20 cây s&# ch&#n. T&# sáng s&#m, ba l&#y cái b&#c nilông đ&#ng cái khăn b&# v&#i bình n&#&c u&#ng, gá vào m&#t bên xe. Xong xuôi, ba l&#y g&#i kê lên cái đ&#n xe đ&#p đ&#ng tr&#&c cho bé Út ng&#i lên. Hai anh em tôi thì ng&#i v&#t v&#o phía sau ôm ba.

L&#n nào đ&#n nhà bác, ba cũng hái d&#a cho chúng tôi ăn no nê r&#i d&#n đi t&#m bi&#n b&#t nghêu, &#c m&# ...

M&#t l&#n, xe ba b&# x&#i l&#p gi&#a đ&#&ng, hai anh em tôi ph&#i xu&#ng đi b&#, ba đ&# bé Út ng&#i trên xe r&#i d&#t b&#. Lúc đi đ&#&ng, tôi th&#y hai th&#ng nhóc tr&#c tu&#i mình đang ch&# tr&# xe c&#a ba: “Xe gì mà ng&# v&#y tr&#i! X&#u quá!”. B&#ng th&#y t&# ái ghê g&#m! Đã v&#y, lát sau hai th&#ng nhóc đó đi ngang qua nhà bác tôi, th&#y chiếc xe ba đ&# đó chúng hè nhau ch&#c, tôi t&#c mu&#n khóc.

Ba m&#&n đ&# ngh&# c&#a bác s&#a l&#i xe, l&#i đ&#o chúng tôi v&#. T&# hôm đó tôi không thích đi xe ba ch&# n&#a. Hay đúng h&#n tôi ghét chiếc xe cà tàng c&#a ba. Tôi s&# b&# t&#i nó ch&#c qu&#.

Năm h&#c l&#p 5, tôi xin chiếc xe m&#i đi h&#c, má không cho, nói đ&# ba ch&#. Tôi không ch&#u, gi&#n d&#i b&# c&#m. Ba không nói gì, chỉ&#u, ba ch&#y tu&#t lên th&# xã đem v&# chiếc xe mini Trung Qu&#c cho tôi, còn chiếc xe cũ k&# ba v&#n gi&# đó ch&# c&#m cho má.

M&#t chi&#u, tôi đi h&#c v&# thì hay tin ba g&#p tại n&#n. M&#t chiếc xe t&#i ch&#y &#u t&# phía sau qu&#t ngang làm ba tôi vắng xu&#ng đ&#&ng. May m&#n là ba không sao, ch&# có chiếc xe đ&#p b&# nghi&#n nát cùng v&#i r&# chén bát.

Sau tại n&#n đó má không bán c&#m n&#a mà chuy&#n sang bán quà v&#t g&#n nhà. Chiếc xe t&# ch&# ba c&#t k&# &# m&#t góc nhà nh&#t đ&#nh không đem bán ve chai. Lâu lâu tôi l&#i th&#y ba l&#i nó ra ng&#m nghĩa. Tôi mon men l&#i h&#i, ba ch&# c&#&i bu&#n bu&#n: “Chi&#c xe đ&#i v&#i ba là c&# m&#t k&# ni&#m đó con”, tôi ch&#t đ&#, ch&#y ra tr&#&c sân, chiếc xe đ&#p mini m&#i tinh ba mua cho tôi đi h&#c đ&#ng đó. Nh&# công s&#c c&#a ba ngày nào cũng g&# l&#ng trên chiếc xe đ&#p s&#&n đ&#n vu&#ng vu&#ng mà anh em tôi l&#n đ&#&c nh&# gi&#. Tôi th&#y mình ích k&# quá.

Chiếc Xe Đạp Của Ba

Tên: Giọng: Hoa Diên Vĩ

Thời gian: 18 Tháng 6 Năm 2010 12:55

Tôi chạy vào, nói: “Ba ơi! Lạy xe đạp của con đi ba, làm thành cái sân tròn vuông này, cái cái yên này này...”. Tôi chạy a khắp nói hết câu ba đã ôm tôi xoa đầu: “Không sao con. Đạp xe con đi học mà!”.

Rồi nhà tôi cũng sắm chiếc xe máy. Lâu lâu ba lại chở chúng tôi lên nhà bác. Đạp đạp đạp 20 cây số gì sao ngán quá. Nhưng mỗi lần đạp sau lưng ôm chặt ba, tôi lại nhớ đến những niềm vui đi suốt thời thơ ấu với chiếc xe đạp của ba, và trên hết là tình lòng thương yêu vô bờ bến mà ba dành cho anh em chúng tôi.